

A KISHAMIS ÉS A CSILLAGTÚRA

A KISHAMIS 75. SZÜLETÉSNAPIJÁT 1971-BEN A VÍZÜGYI SPORT CLUB, MINT A HAJÓ ÜZEMBENTARTÓJA, EGY KÜLÖN VERSENNYEL, CSILLAGTÚRÁVAL TETTE ÜNNEPÉLYESSÉ. EZT A VERSENYT ÖRÖKÖLTE MEG A VILÁTI SE, A KISHAMIS CSAPATA MAJD MINDEGYIK MEGMÉRÉTTETÉSEN RÉSZT TUDOTT.

Szöveg: Hrehuss György
Fotó: Lampert Sándor

Nincs tévedés az első mondat számaiban, igen, a hajó akkor 75 éves volt, ma 113 éves. Ha belegondolunk, akkor épült, amikor autó még nem is létezett, a Ford T modell még csak álom volt, és ez a hajó még mindig szeli a Balaton hullámaikat, rendszeres résztvevője a regattáknak, sőt, még mindig versenyképes a modern vitorlások

többségével is. Ez sok-sok hajózást szerető embernek köszönhető. Köszönet a Széchenyi családnak, amely a millennium évre megépíttette, azoknak a hajógyári munkásoknak, akik a második világháború esztelen rombolása elől elsüllyesztéssel megmentették, Szilvássy Zoltánnak, aki csipkerózsika álmából 1954-ben feltámasztotta és ezzel a vízügy vezérhajójává válhatott, Hankóczy Jenőnek, aki a gaffos vitorlázat után a latin vitorlázat mellé a hajóra jellemző orrsudarát visszavarázsolta, a korábbi kormányosoknak, Györke Olivérnek, Pásztó Péternek, Vas Boldizsárnak, akik a hajó életben tartásához a szívüket is odatették, és a csapat mindenkor tagjaiba beoltották a Széchenyi-örökség ápolásának szeretetét.

Ha valaki a 113 éves hajó fedélzetére lép, már az első két percben elhangzik, hogy ez egy Széchenyi-örökség. Aki elkezd vitorlázni ezen a hajón, nemcsak vitorlázik, hanem ezt a hagyományt is ápolja. Ez a gondolat tartja életben a Kishamist, mert már rég szétesett volna, ha ez a nimbusz nem venné körül.

A hajó szeretete és felszereltsége mellett a csapat összetartása és tapasztalata döntő tényező. A nagy taktikus Pali fiam, akivel 30 éve

versenyek együtt, de ugyanennyi éve Hauer Balázssal, sőt, 41 éve Szilvássy Péterrel és Máthé Zsolttal. Az idei Csillagtúra eredményében is ez a sok évi tapasztalat kamatozott leginkább. Igaz, hogy a Csillagtúrák történetében 1979-ben és 1980-ban is a Kishamis neve került fel a vándorkupára, de azután jöttek a jobban felszerelt és gyorsabb hajók győzelmei, ám idén végre ismét sikerült nyerni.

Kiemelt helyen szerepel a versenynaptárban a Csillagtúra, hiszen ez egy kicsit más, mint a többi verseny, még nagyobb szerepet kap a balatoni széljárás és saját hajónk sebességének reális ismerete. Itt nagyobb esélye van annak, hogy egy lassúbb hajó maga mögé utasítson egy akár jóval gyorsabbat, mint a többi versenyen. Így mi is már évek óta nekigyürkőzünk, hogy az általában elinduló 70-es cirkálókat és más igen gyors hajókat legyőzzünk. Az elmúlt években mindig akadt egy vitorlás, amelynek a teljesítményétől, ha csak minimális különbséggel is, de elmaradtunk.

Minden Csillagtúra előtt nagy meteorológiai előtanulmányt folytatunk, honnan érdemes rajtolni. Siófok a rajtolás szempontjából eléggé kedvezőtlen, jobbára más kikötőből szoktuk kezdeni a versenyt, előre megkomponálva a teljesíthető útitervet. A szombatra várható friss ÉK-i szél miatt mégis siófoki rajt mellett döntöttünk. Reggel levél se rezdült. Vigasztalom a csapatot, a rajtra menjön. A vászon húzásakor már másfeles lengedez, 9:01 órakor kilépünk a kikötőből, már 2,5-ös fúj, a ballon már a kikötő szájában fent van, irány Révfülöp. Széplak alsó magasságában járunk, olyan jó szél van, belefér, ha beköszönünk Füredre. Füred után, irány Révfülöp. A földvári magaspart közepénél járunk, látjuk, hogy a szél az alsó medencében. Egy utólag igazolást nyert bölcs döntéssel visszafordultunk Földvára, onnan irány Siófokra. A vizet szemlélve csak Földvár a lehetséges irány, hiszen a szél csak a déli part közelében tartott ki egész nap, le Földvára, vissza Siófokra. Szó se lehet, hogy Almádba még elmenjünk, mert gyengülni fog a szél, még a Trami is kínlódva tud csak Alsóörsig eljutni. Irány a navigációs pont. Még a Tihanyi-cső elején a szél csapját elzárták egyik pillanatról a másikra, félhatkor. Előttünk egy Nautic, csiga tempóban csúszva utolérjük, merre jártatok? Most értünk ide Almádból. Azt hittük, viccelnek, hiszen mi addigra már több mint 60 km-t vitorláltunk. Nyolc hajó indult Almádból, egy elment a déli part felé, ők a másodokok abból a csapatból. Éjfél előtt értük el dél felől a navigációs pontot, az igen csak hézagosan fújó parti szelekkel. Irány Révfülöp. Fél kettő előtt érünk Révfülöphöz, akkor már gyenge északi szélben. Kezdünk reménykedni, hogy akár vissza is érhetünk három óráig a navigációs pontra. Majd majdnem ott

A győztes csapat

voltunk, amikor egy igen gyenge szembe szélbe kerültünk és alig került közelebb a negyedóránként villogó fényt adó navigációs pont. Idegtépő araszolás után, cirkálva 02:51-kor utolsó előttinek ismét elértük a navigációs pontot. Nagy kő esett le a szívünkről. Tovább cirkálva irány Almádi. Alsóörs magasságában még egy utolsó dilemma, szabad e odamenni, muszáj, mert a Trami is ott cirkál előttünk. Különben is, kockázat nélkül nincs bukás! Almádban 8:00-kor fordultunk, talán beérünk limit időn belül. Nagy ballonnal a part menti gyengéket kerülve haladunk, két takkal, Hauer Balázs folyamatosan pumpálja, hogy életben tartsa a gyengülő szélben. 10:07-kor befutunk. Menetlevél leadása előtt pontszámolás, 225 pontunk van. Míg viszem Bajszihoz az irodába, mindenki kérdezi, mennyi, nem merem megmondani, csak annyit, rengeteg. 12-kor díjkiosztó,

Az Aqua magazin második éve médiatámogatója ennek a nem mindennapi versenynek. Fontosnak tartjuk ez a versenyt, hiszen ez egy kicsit más, mint a többi verseny, még nagyobb szerepet kap a balatoni széljárás és saját hajónk sebességének reális ismerete.

kicsit csúszik, addig nekünk a sör csúszik lefele a kánikulában. Díjkiosztó: abszolút első a Kishamis 225 ponttal. A vándorkupa, a megmaradó kis kupa és az érme átvétele után felhőtlenül boldog és hangos pacsi: Hamis, hamis, hamis. Még a leghosszabb távot leggyorsabban című különdíjat is mi kaptuk a Révfülöp–Almádi szakasz teljesítéséért, amit szinte végig cirkáltunk.

A kupa árnyékában elfogyasztott pincepörkölt még sose ízlett ennyire.

Köszönöm a csapatnak és a szervezők minden résztvevőjének ezt az örökké emlékezetes versenyt.